

ЏУНГЛА

ПРИЈАТЕЉИ

у мојим пријатељима станују полицајци својим дахом
надимљу њихове трбухе својом жељом
напињу њихове живце
у мојим пријатељима у интими
њихових спирала
у архитектури покрета

дубоко у мојим пријатељима
моји пријатељи не чине више
од цирку 60%
па ипак збијамо редове
посебно петком навечер кад се
збрајају и одузимају
другови
дугови
духови

у мојим пријатељима станују полицајци
па како да ја будем изнимка
дубоко у нама плитка држава
кухана у секретима секретара
запапрена тајнама тајника

наше лубање расадишта дојава

захуктали алгоритми
шаљу нас једне другима
на специјални задатак
кад се сретнемо прођу ми руком
кроз ово мало косе
моји благи пријатељи

*

послије обитељског стабла чекала нас је џунгла. пробијали смо се све док је ишло, но то није било дуго: хват нам је слабио, рамена горјела, а ишијатикус роварио. постајали смо све рањивији, дивљина је то знала искористити. капитулирали смо у пољском цвијећу. у подножју неког зида искапили енергетско пиће, провјерили небо, потписали се надимцима. и већ нам је ваљало натраг. чули смо цесту, на тренутке би нам се чак и учинило да можемо намирисати каву с бензинске. звијезде су биле прописно уцртане. ипак, знали смо да пречице за повратак нема. тамо гдје смо се налазили аутобуси више не скрећу.

*

сад кад си раскрстио са ставом -
папирним змајем

препустио одраз потоку
њиме да храни приградске патке

окачио сјенку о клин
од подневне свјетлости

сад, тек сад можда ствари
више неће бити
онако бијесне